

Toto rozhodnutí nabylo právní moci.

výrok dne 9. 9. 2019

výrok dne -

a je vykonatelné dnem 13. 9. 2019

V Táboře

dne 2. 3. 2020

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Táboře rozhodl předsedou senátu Mgr. Jiřím Vaňkem jako samosoudcem ve věci

žalobkyně:

FOX HOLDING s.r.o., IČO 26182769
sídlem Lípová 472/10, 120 00 Praha 2
zastoupená advokátem JUDr. Lukášem Slaninou
sídlem V Jámě 699/1, 110 00 Praha 1 – Nové Město

proti

žalovanému:

Francie

o zaplacení 350 EUR s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 350 EUR s úrokem z prodlení ve výši 8,5 % ročně z částky 350 EUR od 3. 6. 2018 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení v částce 5 356 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

Odůvodnění:

1. Předmětem řízení byl nárok žalobkyně na zaplacení částky s příslušenstvím uvedené ve výroku rozsudku z titulu nezaplacené ceny za přepravu, kterou pro žalovaného zajistil právní předchůdce žalobkyně (GRADOS GROUP s.r.o.).
2. Pokud se týká mezinárodní příslušnosti (mezinárodní pravomoci), tu soud zkoumal z důvodu, že k přepravě zboží došlo z Francie do České republiky a žalovaný nemá sídlo v České republice, jedná se tedy o věc s mezinárodním prvkem a je třeba ji posuzovat podle vyhlášky ministra zahraničních věcí o Úmluvě o přepravní smlouvě v mezinárodní silniční nákladní dopravě

č. 11/1975 Sb. (dále jen „Úmluva CMR“). Dle čl. 31 odst. 1 Úmluvy CMR může spory vzniklé z přeprav podléhajících této Úmluvě žalobce vést, pokud je nevede u soudů smluvních států určených dohodou stran, u soudů toho státu, na jehož území má žalovaný trvalé bydliště, hlavní sídlo podniku nebo pobočku anebo jednatelství, jejichž prostřednictvím byla přepravní smlouva uzavřena, nebo leží místo, kde byla zásilka převzata k přepravě nebo místo určené k jejímu vydání; u jiných soudů nemůže žalobce spor vést. Vzhledem k tomu, že místo vydání přepravovaného zboží leží v České republice, je tak dána pravomoc českých soudů. Místní příslušnost zdejšího soudu je pak s ohledem na hospodárnost řízení dána místem určeným k vydání přepravované zásilky – Planá nad Lužnicí, okres Tábor, a to zcela v souladu se závěry formulovanými v usnesení velkého senátu občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ČR ze dne 12. 9. 2012, sp. zn. 31 Nd 200/2012.

3. Vzhledem k předloženým listinám vyzval soud účastníky řízení usnesením, aby se ve smyslu ust. § 115a zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen o. s. ř.) vyjádřili k tomu, zda souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání. Součástí tohoto usnesení (vzor 73 o. s. ř.) byla doložka, že nevyjádří-li se účastník k této výzvě, bude mít soud za to, že proti takovému postupu nemá námitek (§ 101 odst. 4 o. s. ř.). Žalovanému bylo toto usnesení osobně doručeno spolu s žalobou dne 24. 7. 2019, jak vyplývá z mezinárodní doručky (číslo listu 35 spisu), když soud při doručování této zásilky žalovanému postupoval podle článku 14 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1393/2007 ze dne 13. 11. 2007 o doručování soudních a mimosoudních písemností. Žalovaný se v určené lhůtě na výzvu soudu nijak nevyjádřil, platí tedy zákonná fikce, že proti rozhodnutím věci bez nařízení jednání nemá námítky. Žalobkyně výslovně uvedla, že souhlasí s rozhodnutím věci bez nařízení jednání, a soud proto rozhodoval na základě listinných důkazů založených ve spise bez nařízení jednání.
4. Soud dospěl k závěru o skutkovém stavu, že žalovaný si u právního předchůdce žalobkyně dne 13. 3. 2018 objednal přepravu zboží z obce Rousset ve Francii do obce Planá nad Lužnicí za cenu 350 EUR. Právní předchůdce žalobkyně žalovaným určené zboží řádně vyzvedl a do místa určení dovezl, což je prokázáno potvrzením koncového odběratele o převzetí zásilky na mezinárodním nákladním listu. Žalovanému tak vznikla povinnost zaplatit cenu za přepravu ve výši 350 EUR vyúčtovanou právním předchůdcem žalobkyně ve faktuře č. 18010295 se splatností 2. 6. 2018. Tato pohledávka byla následně postoupena na žalobkyni smlouvou o postoupení pohledávek ze dne 8. 4. 2019. Žalobkyně jako postupník vyzvala před podáním žaloby žalovaného o zaplacení dlužné částky.
5. Právně byl nárok žalobkyně posouzen dle ust. § 2555 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen o. z.), podle kterého se smlouvou o přepravě věci dopravce zavazuje odesílateli přepravit věc jako zásilku z místa odeslání do místa určení, a odesílatel se zavazuje zaplatit dopravci přepravné, a dále dle čl. 1 odst. 1 Úmluvy CMR, podle kterého se tato Úmluva se vztahuje na každou smlouvu o přepravě zásilek za úplatu silničním vozidlem, jestliže místo převzetí zásilky a předpokládané místo jejího dodání, jak jsou uvedena ve smlouvě, leží ve dvou různých státech, z nichž alespoň jeden je smluvním státem této Úmluvy. Toto ustanovení platí bez ohledu na trvalé bydliště a státní příslušnost stran. Dle čl. 4 Úmluvy CMR je dokladem o uzavření přepravní smlouvy nákladní list. Chybí-li nákladní list, má-li nedostatky nebo byl-li ztracen, není tím existence nebo platnost přepravní smlouvy dotčena a vztahují se na ni i nadále ustanovení této Úmluvy. Požadované úroky z prodlení pak byly právně posouzeny dle ust. § 1970 o. z., a jejich výše pak dle nařízení vlády č. 351/2013 Sb. Protože žalovaný jako odesílatel dosud nezaplatil žalobkyni jako postupníku a ani jejímu právnímu předchůdci jako dopravci cenu přepravy, která byla právním předchůdcem žalobkyně dle objednávky žalovaného řádně provedena, uložil soud žalovanému tuto povinnost tímto rozsudkem. Žalovaný je v prodlení s plněním peněžitého dluhu a žalobkyně má tedy nárok i na požadované úroky z prodlení. Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Bursíková.

v zákonné výši. Lhůta k plnění byla určena dle ust. § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o. s. ř.“).

6. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 5 356 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč a z nákladů zastoupení advokátem, kterému náleží odměna stanovená podle ust. § 6 a 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve výši 1 500 Kč za každý ze dvou úkonů právní služby (převzetí a příprava zastoupení a návrh ve věci samé) a paušální náhrada výdajů stanovená dle ust. § 13 odst. 3 vyhlášky v částce 300 Kč za každý z těchto dvou úkonů právní služby a dále dle ust. § 137 odst. 3 o. s. ř. daň z přidané hodnoty v sazbě 21 % stanovená ze základu ve výši 3 600 Kč částkou 756 Kč. Platební místo bylo určeno dle ust. § 149 odst. 1 o. s. ř.
7. Odůvodnění rozsudku je vyhotoveno ve zkrácené formě v souladu s § 157 odst. 4 o. s. ř.
8. V dané věci bylo rozhodnuto bez nařízení jednání, soud proto neustanovil pro toto řízení tlumočnicka, neboť právo na jednání před soudem ve své mateřštině se naplňuje právě při ústním jednání, o které však v dané věci účastníci přes usnesení soudu (vzor 73 o. s. ř.) zájem neprojeví. Pokud se jedná o překlad písemností, včetně rozhodnutí soudu, není povinností soudu zasílat účastníku řízení překlad rozhodnutí do jeho mateřského jazyka. Je na účastníku, aby si překlad do jazyka, kterému rozumí, zajistil sám (viz stanovisko pléna Ústavního soudu České republiky sp. zn. Pl. ÚS 20/05 nebo rozhodnutí Nejvyššího správního soudu České republiky čj. 3 Azs 156/2005 – 47, anebo stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu České republiky schválené dne 18. října 2017).

Poučení:

Protí tomuto rozsudku není odvolání přípustné (§ 202 odst. 2 o. s. ř.). Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Tábor 30. srpna 2019

Mgr. Jiří Vaněk v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Michaela Bursíková.